

Aura

Ion Barbu

Mire, văzut ca femeea,
Cu părul săpat în volute,
De Mercur cumpănit, nu de Gee, a,
Căi lungi înapoi revoluate;

La conul acesta de seară,
Când sufletul meu a căzut
Și cald, aplecatul tău scut
Îl supse, ca pata de ceară,

Crescut, între mâini ca de apă,
Ce lucru al tainei cercai?
Sub verdele lumilor plai
Arai o lumină mioapă.